

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Menippus sive dialogorum satyricorum centuria
inanitatum nostrativum speculum**

Andreä, Johann Valentin

Cosmopoli [i.e. Straßburg], 1618

61. Expectans

[urn:nbn:de:bsz:31-107424](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107424)

Deo & animæ nostræ debitum comburunt, qui bonis omnibus adversantur, & si quæ aliæ sunt illorum monstrorum dotes; eos nonne duriter increpas, & linguam in tam pestilentes mores acuis? B. Id quidem è suggestu strenue facio, reliqua Magistratus viderit. A. Anné vero exijs aliqui amici, & familiares sunt? B. Non possum negare. A. Ii saltem corrigendi essent. B. Non flectuntur, tantum est malis esse assuefactum, sed & tractabiliore apud me sunt. A. Scilicet vt cū, *Ego miser peccator*, obiter deblaterârint; tu facilius subjicias: *Confide fili, remissa tibi sunt peccata tua*. B. Relinquamus Deo iudicium. A. Interim in pauperculos sæ vitis. B. Quid fiet, si illis impune furari liceat? A. Quid fit, dum hi rotas vrbes deprædantur, inficiunt, contaminant. Itaque si quis potestatem det, hos cyclopas omnes suspenderem, illos erroneos ad frugem & laborem reducerem.

61. EXPECTANS.

A. Quid sibi volunt circa collum fasciæ, an Demosthenis morbum habes? B. Facile est miserum ridere. A. Condolebo itaque dum tu mihi hoc malum aperias. B. Nomen nondum habet, sed nescio qui collum mihi humeris concrescit. A. Equidem infœlix es; sed quid conijcis causam dedisse? B. Crediderim frequentem suspicionem. A. In cœlum? nimium devotus es. B. Jam quidem in cœlum suspicio, posteaquam in hominibus nullum subsidium est. A. Ergo
ho-

homines suspexisti. B. Fatendum est, & atque diu. A. Quid expectabas igitur? B. Ut è puluere & luto me illi sublimes aliquando attollerent, & commodiore loco reponerent. A. Quid fit? B. Dum ego in honorum & officiorum rotam perpetuo intendo, & precibus tam inexorabiles aures diuerbero, rota promovet, & quos jam prope exoraveram, altius attollit. & novos subinde mihi objicit, ut & altum illi eleuati simul inclamandi, & recentiores hi mihi conciliandi fuerint. Hinc raucedo, & tussis, & colli rigor, nervorum stupor, & quod miserrimum, mei tædium. A. Et nihil hic tantus labor profecit? B. Nihil, nisi quod ægrotare jam vides. Nam dum alios mors avocat, alijs invisus sum, alij vana spectant, alij intercedunt, alijs innotesco, alij mecum quiritantur, ætas perit, ingenium hebecit, valerudo languet, nummi diffluunt, amici fatigantur, literæ evanescunt, corpus obcalleat, animus desperat. A. Miserum oportet esse, & intellicissimo astro natum. B. Crediderim: nam si quæ insunt horoscopo meo faustæ stellæ, omnes occidua sunt, maleficæ vero meæ regnant. Vna & altera superest, quæ si vellent. A. Tu quidem Curia cælum intelligis, atq; ego vellem te posthac in Christianorum cælum suspicere, nisi humanæ infidelitatis satur nondum es. B. Quid fatitur? etiam nauseans & vomituriens: quem enim non tædeat ætatis precibus nequicquam absumptæ? A. Confide Christus noster exorabilior est. B. Licerné verò petere? nam in illo altero cælo regula est, qui petit fordet, qui tacet latet, nec enim

enim

enim ut olim ita hodie donorum æstimatio est, sed munerum, ut nisi præces auro suffulcias, amplius etiam irrites. A. Christus aliter, quem precibus nunquam fatigabis, & cui quovis angulo nunquam eris obscurus. B. Sed an expectantium etiam tabulam habet, quam sicubi opus homine habet inspiciat? A. Iterum tu ad homines devolveris. At memineris Christi negotio nunquam idoneos defuturos: te vero sicubi idoneus videris, nusquam satis latere posse.

62. HOROSCOPIVS.

A. I Tané astris nihil in me benevolentia, nihil æquitatis? B. Quid stomacharis? A. Obsecro te adesunt mihi, ut cælo irascamur. B. Cælo verò? A. Vtique, quod tam inauspicatas nobis stellas vehit. A. Ego verò dudum didici stellas omnes negligere, præter unam illam Iacobi stellam. A. Facile sit illas negligere, si a nobis abstinerent, & vitam relinquerent magis tolerabilem. B. Itaque a stellis esse credis vitæ nostræ amaritudines? A. Sic enim ajunt, qui cælum omne persecutantur. B. At alij negant, quibus ob id stellæ non succensent, nec vindicias immittunt. A. O nimium felices! mihi vel maxime devoto iratae sunt. B. Itané perspexisti omnem horoscopus tuum, ut nihil fortunati alicubi latere possit? A. Nihil spei superest, nisi ut quamprimum infaustam vitam finiam. B. Quod si tuo arbitrio cælum volueretur, ecquid Planetis imperares? His enim audio orbis imperium